

امیدواری برای تغییر مدیریتها در ورزش استانها

تا زمانی که قطار تغییرات در دستگاه‌های اجرایی به ایستگاه پایانی نرسد گمانه‌زنی‌ها، چهره‌سازی‌ها و شایعات مختلف ادامه‌دار خواهد بود.

عادت و روش بدی که در دنیای سیاست بر جامعه ما حاکم گردیده خیلی وقت‌ها شایسته‌سالاری را زیر سوال می‌برد. معمولاً با روی کار آمدن دولت جدید دست‌اندرکاران قبلی با یک اتوبوس از مدیریت دستگاه‌های اجرایی خارج و دست‌اندرکاران جدید با اتوبوسی دیگر همراه با ده‌ها و صدها ادعا و وعده و وعید وارد وزارتخانه می‌شوند.

از این رفتن‌ها و آمدن‌ها باید هدف خاصی مورد نظر باشد. هدفی که توسعه و کمک به پیشرفت جامعه و خوش کردن حال مردم باید از ویژگی‌های آن باشد. در هر انتصابی اگر مصلحت مجموعه مورد توجه قرار نگیرد و صرفاً قصد از تغییرات، سهم دادن به رفقا و جبران الطاف و محبت‌های گذشته دوستان و هم‌باندی‌ها و احیاناً شرکای کاری و تجاری بوده باشد در این میان سر مجموعه بی‌کلاه مانده و تحولی در اداره امور و خوب کردن حال‌وروز مجموعه به وقوع نخواهد پیوست.

مردم انتظار دارند که در تغییر و تحولات دستگاه‌های اجرایی کسانی در مسند کار و امور قرار بگیرند که در صداقت، تخصص و دلسوزی آن‌ها کوچک‌ترین شک‌و‌تردیدی وجود نداشته باشد. می‌خواهند وقتی در یک مجموعه افرادی مسئولیتی را بر عهده می‌گیرند با تمامی وجود در خدمت جامعه و منافع عمومی باشند و از نگاه‌ها و رفتارهای جانبدارانه دوری نمایند.

ورزش این کشور نیز از موارد مهم و قابل‌توجه جامعه می‌باشد که هرگونه تغییر و جابه‌جایی مدیریتی‌ها در آن باید با هدفی چون تحول و بهبود امور صورت بگیرد. مردم و علاقه‌مندان به ورزش دوست دارند در بخش‌های مختلف از فدراسیون‌ها تا ادارات کل استان‌ها و مدیران ستادی مسئولیت به آن‌هایی سپرده شود که ویژگی‌های مهمی چون وجدان اجتماعی، خدا ترسی و علاقه‌مند نبودن به باند و رفتارهای باندی و موضع‌گیری‌های جانبدارانه را دارا باشند. مسئولیتی که براساس تقسیم غنایم و ادای دین به رفقا و قوم و خویش‌ها حاصل شود ورزش را به خاک سیاه می‌نشانند و ناگفته پیداست که در این حالت انتظار بهبود و اصلاح امور و پیشرفت ورزش انتظاری بیهوده و بی‌سرانجام خواهد بود. در استان ما به‌کارگیری افرادی ناآشنا به ورزش هیچ‌وقت با استقبال

علاقه‌مندان و فعالان این عرصه روبه‌رو نشده است. بررسی عملکرد هیئت‌هایی که در رأس آن‌ها غیر ورزشی‌ها قرار گرفته باشد نشان‌دهنده صحت این ادعاست. آیا در ورزش ما قحطالرجال است که برای اداره امور دست به دامن غیرورزشی‌ها می‌شویم و سرنوشت رشته‌های مختلف را به دست آن‌ها می‌سپاریم؟ مگر در ورزش افراد با تجربه، تحصیل‌کرده، اهل فن و متخصص کم داریم که به سراغ غیرورزشی‌ها می‌رویم؟ اگر در بحث انتخاب و انتصاب، اصل شایسته‌سالاری رعایت بشود و مصلحت و پیشرفت و تحول ورزش موردنظر باشد دوستان و رفقا و هم‌بازی‌های سیاسی فرصت ابراز وجود بخش‌های مختلف را به دست نمی‌آورند.

در حال حاضر ورزشی‌ها امیدوارند که اگر قرار بر تغییر در مدیریت ورزش استان‌ها باشد این کار با نیت خیر و با هدف تحول در ورزش صورت بگیرد. مدیریت ورزش در استان‌ها و تغییر در آن‌ها نباید با توجه به برخی موارد حاشیه‌ای چون آسیاب به نوبت باشد. چه اگر هر اقدامی با چنین نیتی صورت پذیرد نمی‌تواند تأثیر مثبت بر وضعیت آینده ورزش استان‌ها داشته باشد.

ورزش در همه استان‌ها و به‌خصوص در استان ما نیاز به حرکتی جدید و برنامه‌ریزی اصولی دارد. اگر هدف فقط تفریح باشد و این‌که مدیر باقیمانده از دولت قبل برکنار گردد و بدون توجه به شایسته‌سالاری و در نظر گرفتن مصلحت و صلاح ورزش فردی از دوستان و رفقا و هم‌باندی‌ها و ستادی‌ها به روی کار بیاید و زمینه‌های رضایت عده‌ای فراهم گردد تردید نباید داشت که وضع ورزش از آن‌چه که الان است بد و بدتر خواهد شد. اگر به‌درستی به نقشه راه آینده توجه نشود و دست غیر ورزشی‌های فرصت‌طلب و باندهای مزاحم و همیشه مدعی کوتاه‌نگردد امید به بهبود روند حرکتی ورزش به سوی پیشرفت بیهوده خواهد بود و حال‌وروز آن روزبه‌روز از آنچه که هست کسل‌کننده‌تر و دل‌آزارتر خواهد شد.

به تجربه ثابت شده است که وقتی در ورزش مدیریت به دست اهلش نباشد و فردی مدیر و متخصص و دلسوز اداری امور آن را بر عهده نگیرد حاصلی جز خراب‌تر شدن اوضاع چیز دیگری نخواهد داشت. اگر تغییر در ورزش به بهبود اوضاع و قرار گرفتن در مسیر تعالی منجر نشود عوض شدن اسم و چهره آدم‌ها و رفتن‌ها و آمدن‌ها جز اتلاف وقت و سرمایه سود دیگری برای ورزش به دنبال نخواهد داشت. والسلام.